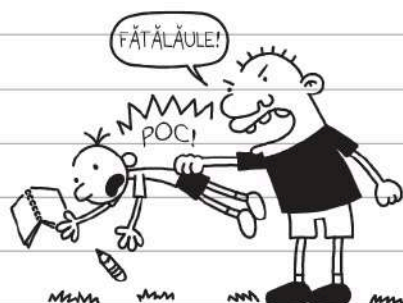

SEPTEMBRIE

Marti

În primul rând, să ne lămurim: Acesta este un JURNAL, nu un jurnal intim. Știu că așa s-ar putea crede după copertă, dar când Mami s-a dus să-l cumpere, i-am spus EXPRES să-mi ia unul care să nu arate ca un „jurnal intim”.

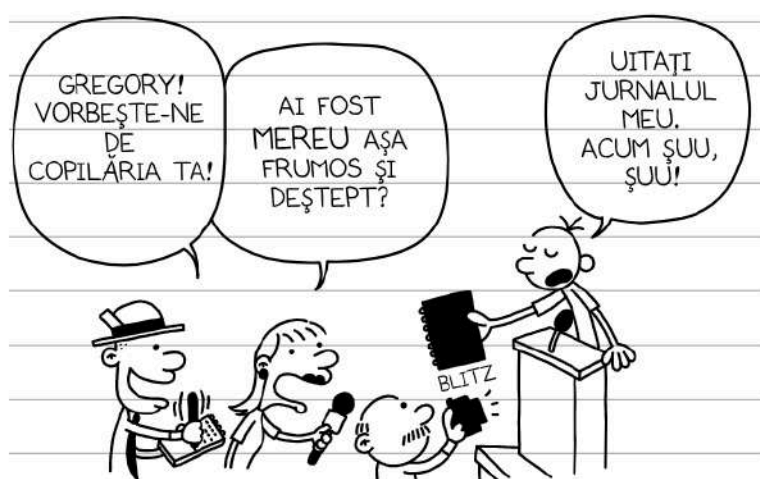
Grozav! Tot ce-mi trebuie acum e să mă prindă vreun fraier cu agenda la mine și să-și facă o idee greșită.

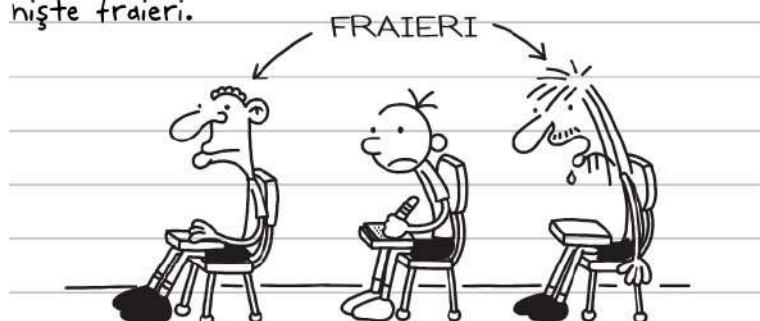
Celălalt lucru pe care vreau să-l lămuresc este că a fost ideea lui MAMI, nu a mea.

Dar dacă ea are impresia că eu o să-mi scriu aici „sentimentele” sau ceva de genul ăsta, e nebună. Nu v-așteptați să o țin una și bună cu „Dragă jurnalule” așa, „Dragă jurnalule” pe dincolo.

Singurul motiv pentru care am acceptat să fac toate acestea este pentru că o să-mi dau seama mai târziu, când voi fi bogat și celebru, că am ceva mai bun de făcut decât să răspund toată ziua, bună ziua la întrebări stupide. Așa că agenda asta o să-mi fie de folos.

După cum spuneam, într-o bună zi voi fi celebru, dar deocamdată sunt prins la școala generală, cu niște fraieri.

Vreau doar să mai spun, ca fapt divers, că școala generală e cea mai proastă idee inventată vreodată. Puștii ca mine, care nici măcar n-au intrat în perioada de creștere, sunt amestecați cu toate gorilele alea care trebuie să se bărbierească de două ori pe zi.

Și după aia se întreabă de ce bățăușii sunt așa o mare problemă în școala generală.

După mine, clasele ar trebui organizate după înălțime, nu după vârstă. Dar iarăși, asta ar însemna că puștii ca Chirag Gupta ar fi mereu în clasa întâi.

Azi este prima zi de școală și acum o așteptăm pe doamna profesoară să se grăbească și să termine odată cu stabilirea locurilor în bănci. Așa că m-am gândit că aș putea să scriu în agendă ca să mai treacă timpul.

Apropo, să vă dau un sfat foarte bun. Trebuie să fii foarte atent unde te așezi în prima zi de școală. Intri în clasă și-ți arunci lucrurile pe oricare dintre băncile alea vechi și te trezești că-ți spune doamna dirigintă:

Deci în clasa asta am nimerit între Chris Hosey, în fața mea, și Lionel James, în spatele meu.

Jason Brill a întârziat și aproape că s-a așezat la dreapta mea, dar din fericire am prevenit asta în ultima clipă.

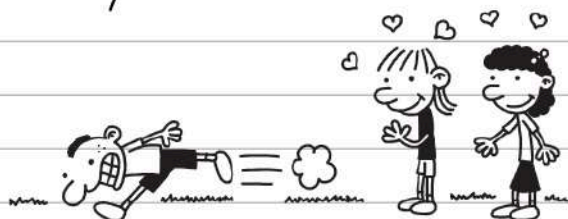

Data viitoare, mă voi așeza în mijlocul unor fete mișto, imediat cum intru-n clasă. Dar cred că dacă voi face asta ar însemna că nu m-am învățat minte după anul trecut.

Nu știu, băi, CE se-ntâmplă cu fetele din ziua de azi. Era mult mai simplu în școala primară. Faza era că, dacă erai cel mai iute alergător de la tine din clasă, toate fetele erau ale tale.

Și în clasa a cincea, cel mai iute alergător era Ronnie McCoy.

Azi e mult mai complicat. Acum depinde ce haine porți, cât ești de bogat sau dacă ai un fund frumos și de-astea. Și toți copiii ca Ronnie McCoy stau și se-ntreabă mirați ce naiba s-a întâmplat.

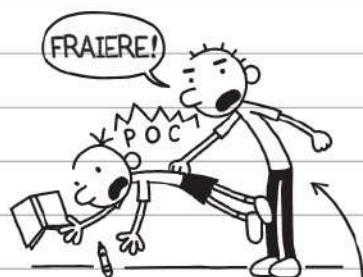
Cel mai popular băiat dintr-a șasea este Bryce Anderson. Chestia foarte nașpa este că mie mi-au plăcut DINTOTDEAUNA fetele, iar puștii ca Bryce au intrat în schemă doar în ultimii doi ani.

SEPTEMBRIE

Luni

Cred că Mami a fost foarte mândră că m-a făcut să țin jurnalul ăla anul trecut, pentru că acum s-a dus și mi-a mai cumpărat unul.

Dar mai Țineți minte cum v-am spus că dacă mă prinde vreun tâmpit cu o agendă pe care scrie „jurnal”, o să-și facă o impresie greșită? Ei bine, exact asta mi s-a întâmplat astăzi.

Acum că Rodrick a aflat că mai am un jurnal, aș face bine să-l țin tot timpul sub cheie. Acum câteva săptămâni, Rodrick chiar a pus mâna pe jurnalul meu de anul **TRECUT** și a fost un dezastru total. Dar nici nu vreau să-mi aduc aminte de **ACEA** întâmplare.

Dar chiar și fără problemele cu Rodrick, vara mea a fost cam nașpa.

N-am plecat nicăieri cu familia și nici nu ne-am distrat, iar asta a fost doar vina lui Tati. Tati m-a pus să mă întorc la echipa de natație și a vrut să se-asigure că anul ăsta nu mai ratez niciun curs.

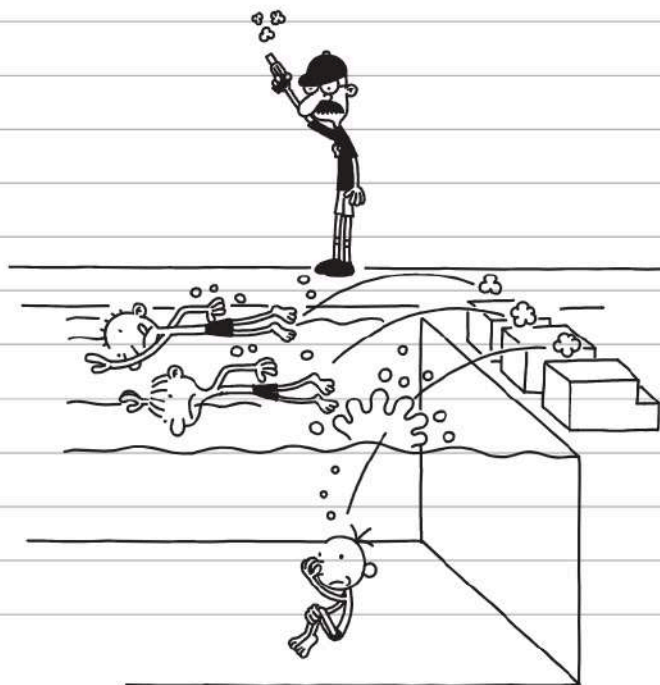

Tati e convins că destinul meu este să ajung un mare înotător sau ceva și de-aia, în fiecare vară, mă pune să merg la echipa de natație.

Acum câțiva ani, la primul curs de înot, Tata mi-a spus că, atunci când se aude pistolul de start al arbitrului, eu ar trebui să mă arunc în apă și să încep să înot.

Dar ce NU mi-a spus el era că pistolul de start trăgea numai cu gloanțe OARBE.

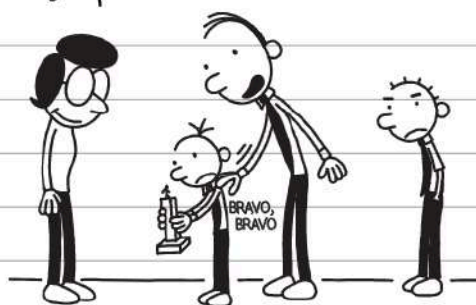
Așa că am fost mult mai preocupat de locul unde va ateriza glonțul ăla decât să ajung la celălalt capăt al bazinului.

Și chiar și după ce mi-a explicat Tati toată faza cu pistolul de start, tot cel mai prost înotător din echipă am rămas.

Cu toate astea, la banchetul de la sfârșitul verii, am primit premiul pentru „Cele mai mari progrese”. Asta doar pentru că între prima mea lungime de bazin și ultima a fost o diferență de zece minute.

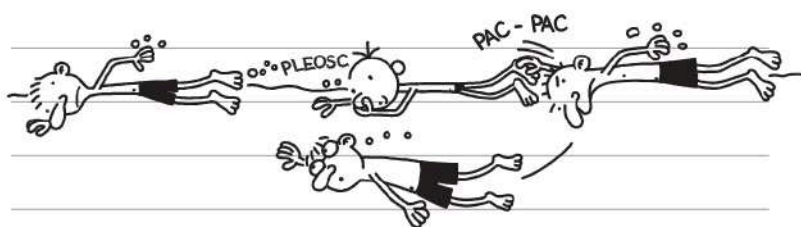
Așa că probabil Tati încă se-așteaptă să mă ridic la înălțimea așteptărilor lui.

De fapt, să merg la echipa de natație a fost din multe puncte de vedere mai nașpa decât să merg la școala generală.

În primul rând, trebuia să fim la piscină în fiecare zi la 7:30 dimineața, iar apa era mereu rece CA GHEAȚA.

Și în al doilea rând, culoarele de înot erau așa de aglomerate, încât aveam tot timpul pe cineva care încerca să mă depășească.

Motivul pentru care foloseam doar două culoare pentru înot era că, în același timp, avea loc la piscină cursul de Jazz Acvatic.

De fapt, chiar am încercat să-l conving pe Tati să mă lase la cursul de Jazz Acvatic, dar nici n-a vrut s-audă.

Aceasta a fost prima vară când antrenorul ne-a lăsat pe noi, băieții, să înotăm în șorturi și nu în slipii ăia intrați la apă. Dar Mami a zis că fostul costum de baie al lui Rodrick era „numai bun” pentru mine.

După cursul de înot, Rodrick venea să mă ia cu dubița formației lui. Se gândise Mami că, dacă eu și Rodrick am petrece în fiecare zi, „în mod plăcut”, niște timp împreună, atunci poate nu ne-am mai ciondăni atât. Dar asta n-a făcut decât să înrăutățească lucrurile.

Rodrick întârzia mereu cam vreo jumătate de oră.

IANUARIE

Ziua de Anul Nou

Știți că, la început de an fiecare din noi își face o listă de „rezoluții” - lucruri care nu ne plac și pe care dorim să le îmbunătățim în anul ce tocmai a început?

Ei bine, problema e că nu mi-e deloc ușor să mă gândesc cum aș putea fi mai bun, pentru că eu sunt deja una dintre cele mai bune persoane pe care le cunosc.

Așa că rezoluția mea pentru anul acesta este să-i ajut pe ALȚII să fie mai buni. Dar îmi dau seama că unii nu prea apreciază faptul că încerci să-i ajuți.

CRED C-AR TREBUI
SĂ ÎNCERCI SĂ NU MAI FACI
ATÂTA ZGOMOT
CÂND MĂNÂNCI CHIPSURI

Unul dintre lucrurile pe care le-am observat încă de la început a fost că celor din familia mea le este foarte greu să-și respecte **PROPRIILE** rezoluții.

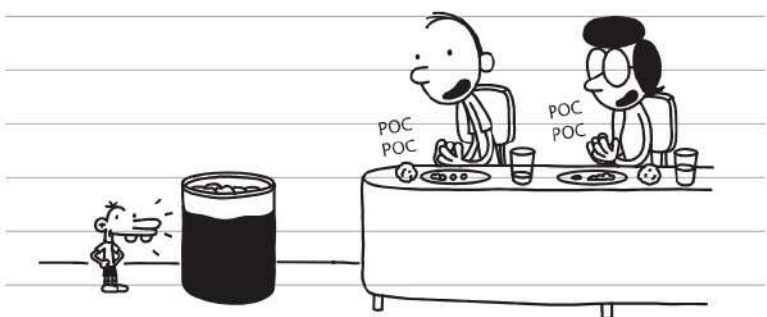
Mami zicea că de azi o să meargă la sală, dar și-a petrecut toată după-amiaza uitându-se la televizor.

Și Tati spunea că va ține un regim alimentar foarte strict, dar după cină l-am prins în garaj îndopându-se cu negrese.

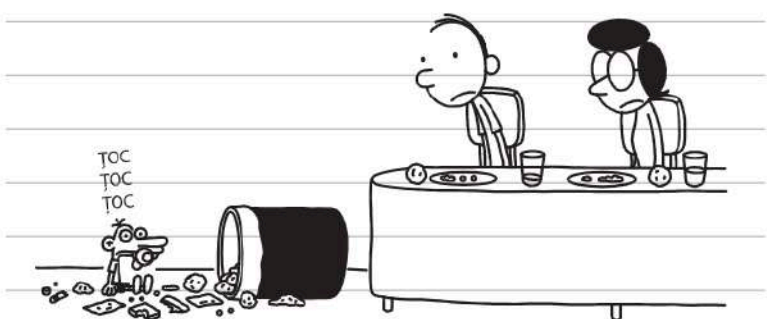

Nici măcar frățiorul meu Manny nu și-a respectat promisiunea.

Azi-dimineață ne-a zis tuturor că e „băiat mare” și că renunță de tot la suzetă. După care și-a aruncat suzeta preferată la gunoi.

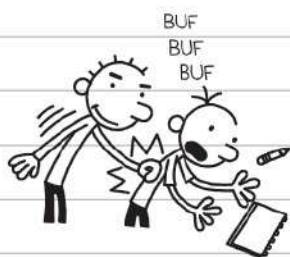
Ei bine, ACEASTĂ rezoluție de Anul Nou n-a rezistat nici măcar un MINUT.

Singurul din familie care nu s-a gândit la nicio rezoluție este fratele meu Rodrick și e mare păcat, pentru că lista lui ar trebui să fie kilometrică.

Așa că m-am hotărât să pun la cale un plan prin care să-l ajut pe Rodrick să devină un om mai bun. Mi-am intitulat programul „Trei greșeli și ai pierdut”. Ideea principală era ca, de fiecare dată când îl vedeam pe Rodrick c-o da în bară, să desenez un „X” într-un tabel.

Ei bine, Rodrick a reușit să facă toate cele trei greșeli înainte ca eu să hotărâsc ce înseamnă că „ai pierdut”.

În orice caz, încep să mă întreb dacă nu cumva ar trebui să renunț și eu la rezoluția mea. Pentru că înseamnă multă muncă și până acum nici n-am făcut mari progrese.

De altfel, după ce i-am reamintit mamei pentru a miliona oară să nu-și mai ronțăie atât de zgomotos chipurile, a avut o replică foarte bună. Mi-a zis: „Nu toată lumea e perfectă ca TINE, Gregory.” Și, după câte am văzut până acum, înclin să cred că are dreptate.

Joi

Tati s-a hotărât să mai încerce o dată regimul de slăbit, ceea ce pentru mine este o veste foarte proastă. De trei zile nu mai mănâncă ciocolată și e SUPER arțăgos.

Ieri, după ce m-a trezit Tati și mi-a zis să mă pregătesc de școală, am adormit din greșeală la loc. Credeți-mă, e ultima oară când voi mai face ACEASTĂ greșeală.

Problema este că Tati mă trezește de fiecare dată înainte să iasă Mami de la duș, iar eu știu că mai am vreo zece minute de lenevit până când chiar trebuie să mă dau jos din pat.

Ieri am găsit un mijloc bun de a mai scoate niște timp în plus pentru somn fără să-l enervez pe Tati. După ce m-a trezit, m-am mutat cu tot cu pătură pe hol și am așteptat în fața băii să iasă Mami de la duș.

Apoi m-am întins chiar în dreptul gurii de ventilație. Și când sufla aer cald, era chiar mai plăcut decât în pat.

Problema era că aerul cald nu venea decât în reprize de cinci minute. Așa că atunci când se oprea, pur și simplu stăteam întins pe o chestie rece de metal.

IUNIE

Vineri

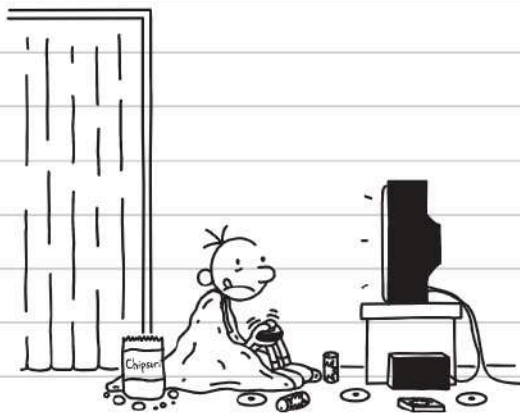
Pentru mine, vacanța de vară înseamnă, de fapt, trei luni de învinovățire.

Doar pentru că vremea e frumoasă, lumea se așteaptă să te zbungui toată ziua pe-afară.

Și, dacă nu faci asta în fiecare zi, oamenii cred că-i ceva în neregulă cu tine.

Dar adevărul e că am fost întotdeauna genul de persoană căreia îi place mai mult să stea în casă.

Vacanța ideală este, pentru mine, în fața televizorului, cu jocuri video, cu jaluzelele trase și lumina stinsă.

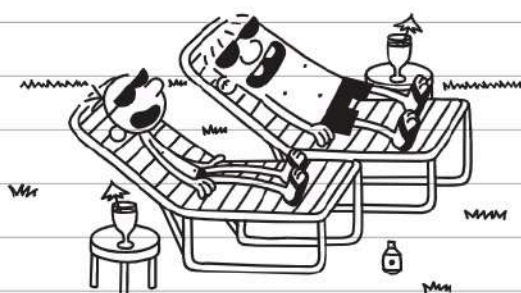
Din păcate, ideea mamei despre vacanța perfectă este diferită de a mea.

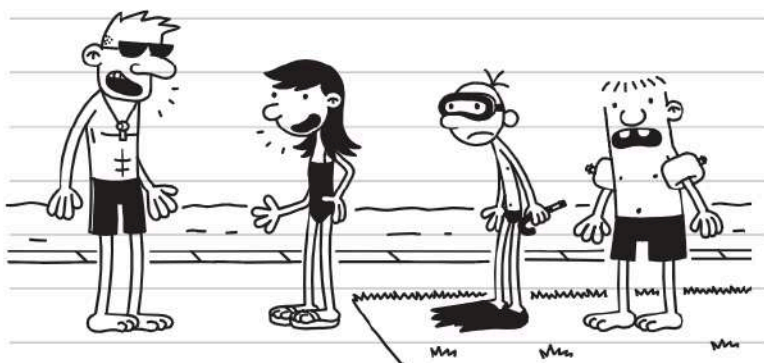
Mami spune că nu-i „normal” ca un copil să stea în casă când e o vreme așa frumoasă afară. Eu îi spun că vreau să-mi protejez pielea, ca să nu ajung plin de riduri când voi fi bătrân ca ea, dar nici nu vrea să audă.

Mami tot trage de mine să îmi găsesc ceva de făcut pe-afară, cum ar fi să merg la piscină. Dar mi-am petrecut prima parte din vacanța de vară la piscina lui Rowley și nu a ieșit bine deloc.

Familia lui Rowley s-a înscris într-un club de agrement și după ce școala s-a sfârșit am mers acolo zilnic.

Apoi am făcut greșeala să invităm o fată, Trista, care de-abia se mutase în cartierul nostru. Am crezut că ar fi drăguț din partea noastră să-i împărtășim stilul nostru de viață de la club. Dar, la cinci secunde după ce am ajuns la piscină, a cunoscut un salvamar și a uitat cu totul de tipii care o invitaseră acolo.

Lecția pe care am învățat-o e că unii oameni nu se gândesc de două ori înainte să se folosească de tine, mai ales când e vorba de un club de agrement.

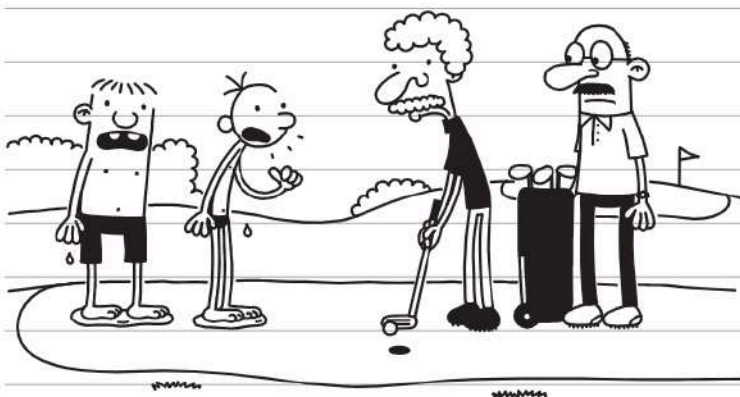
Eu și Rowley suntem oricum mai OK acum, fără o fată care să se țină după noi. Deocamdată suntem amândoi burlaci și în timpul verii e mai bine să fii liber.

De vreo câteva zile calitatea serviciilor de la club a început să lase de dorit. De pildă, uneori temperatura din saună era cu câteva grade prea fierbinte și o dată chelnerul a uitat să-mi pună o umbreluță în shake-ul de fructe.

M-am plâns tatălui lui Rowley.

Dar, dintr-un motiv sau altul, domnul Jefferson nu i-a transmis plângerile mele patronului de club.

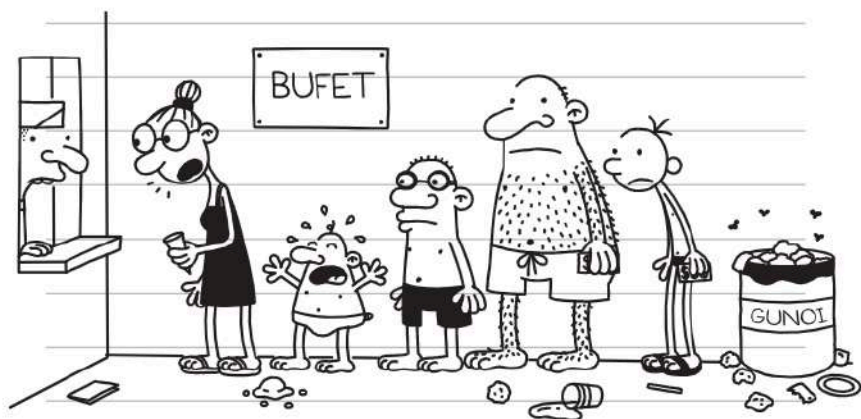

Ceea ce e destul de ciudat. Dacă eu aș fi cel care plătește abonamentul la club, m-aș asigura că face toți banii.

În orice caz, puțin mai târziu Rowley mi-a zis că nu mai are voie să mă invite la piscină, ceea ce e în regulă DIN PUNCTUL MEU DE VEDERE. Sunt mult mai fericit în casă, cu aerul condiționat pornit, unde nu trebuie să verific dacă am vreo albină în paharul de suc de fiecare dată când iau o sorbitură.

Sâmbătă

Cum am zis, Mami tot încearcă să mă convingă să merg la piscină împreună cu ea și cu fratele meu mai mic, Manny, dar faza e că familia mea are acces doar la bazinul public, nu și la clubul de agrement. Și, după ce-ai gustat o dată viața la club, e greu să te bălăcești din nou cu toată lumea în piscina orașului.

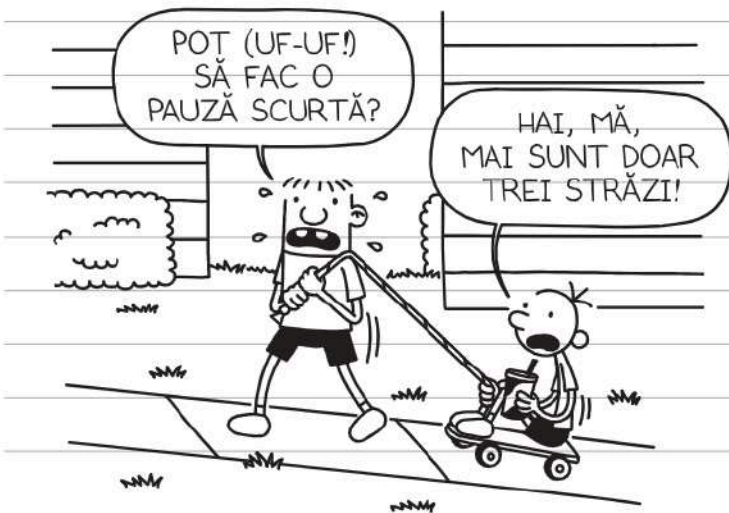
Oricum, anul trecut mi-am jurat că nu mă voi mai întoarce niciodată acolo. La piscina publică trebuie să treci prin vestiar înainte să poți înota, iar asta înseamnă să treci pe lângă zona de dușuri, unde adulții se săpunesc în văzul tuturor.

SEPTEMBRIE

Joi

Au trecut aproape două săptămâni și jumătate de când m-am certat rău cu fostul cel mai bun prieten al meu, Rowley Jefferson. Ca să fiu sincer, m-aș fi așteptat să vină să-și ceară scuze în genunchi până acum, dar, din motive necunoscute, nu s-a întâmplat așa.

Acum chiar am început să mă îngrijorez puțin, mai sunt câteva zile până începe școala și, dacă e să mai fim prieteni, trebuie să se întâmple ceva cu noi cât mai repede. Ar fi nașpa dacă eu și Rowley chiar am terminat-o, pentru că ne înțelegeam superbine.

Acum că ne-am certat, trebuie să-mi găsesc un alt cel mai bun prieten. Problema e că am pierdut timpul numai cu Rowley și acum nu știu cine ar putea să-i ia locul.

În momentul ăsta, cele mai bune două opțiuni sunt Christopher Brownfield și Tyson Sanders, fiecare cu ciudățeniile lui.

CHRISTOPHER

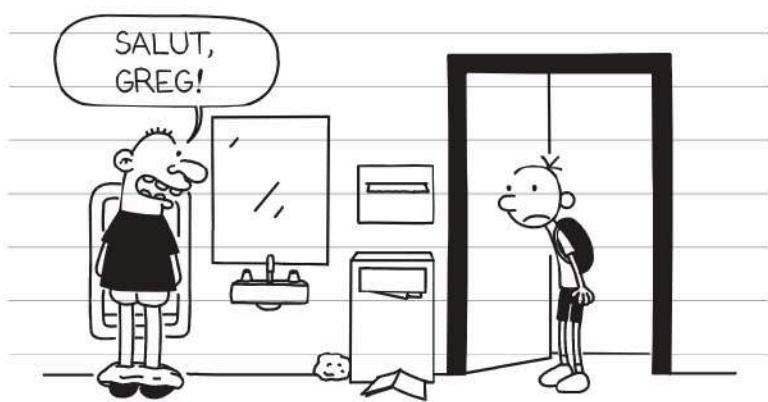

TYSON

Am stat cu Christopher în ultimele săptămâni, mai mult fiindcă-i un magnet extraordinar pentru tântări. Dar Christopher e mai degrabă un prieten de-o vară decât unul pentru tot anul școlar.

Tyson e destul de OK, ne plac cam aceleași jocuri video. Faza e că-și lasă mereu pantalonii până jos când merge la pisoar și nu știu dacă pot trece cu vederea treaba asta.

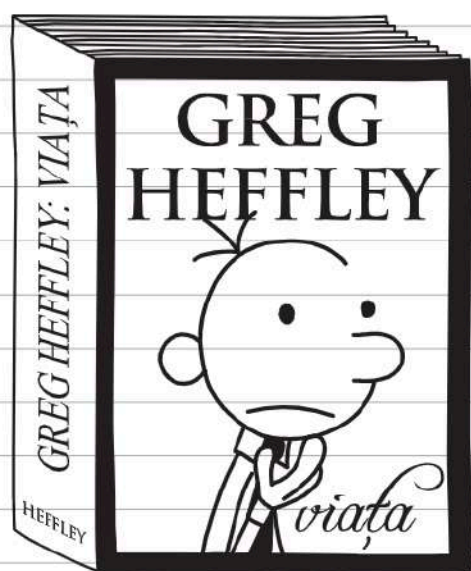

Singurul puști de vârsta mea care nu are un prieten e Fregley, dar m-am lămurit demult că n-are stofă să-mi fie cel mai bun prieten.

În orice caz, îi mai las o porțiță lui Rowley. Dar dacă vrea să facă ceva pentru a salva prietenia noastră, ar face bine să se grăbească.

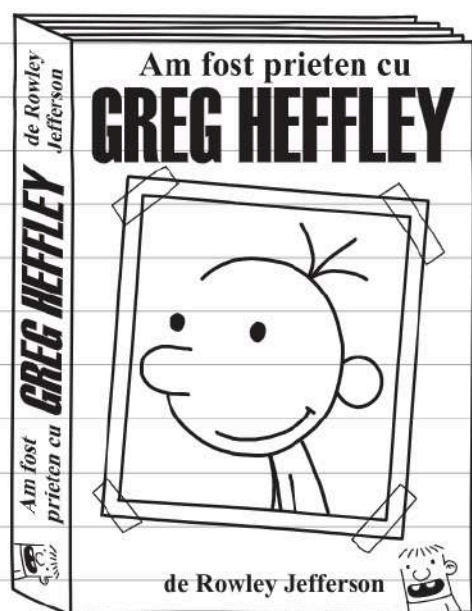
Pentru că, la cum arată lucrurile, cred că va ieși cam șifonat din autobiografia mea.

CAPITOLUL 8 COPILĂRIA

Locuiam lângă un puști pe care cred că-l chema Rupert, Roger sau ceva de genul ăsta.

Dar la ce noroc am eu, când voi ajunge bogat și celebru, Rowley sigur va găsi o cale să profite de pe urma succesului meu.

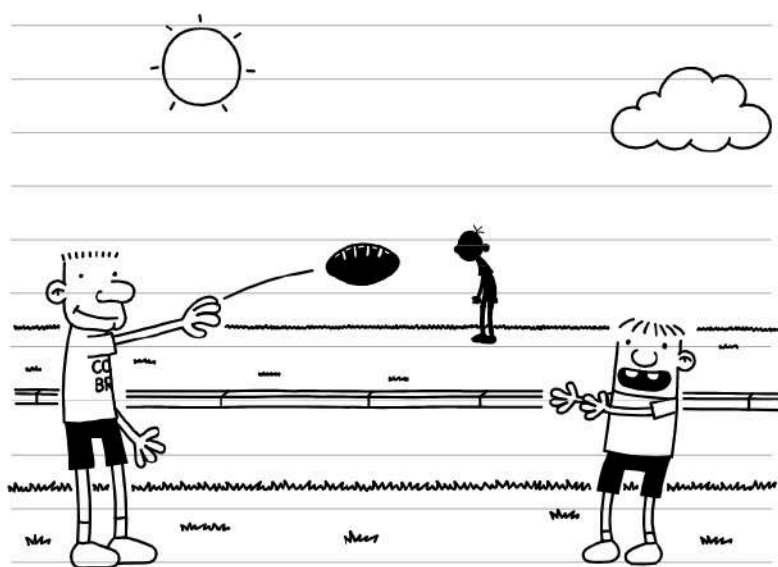

Sâmbătă

Motivul pentru care cred că treaba cu mine și Rowley nu prea are șanse să se schimbe în bine este că el și-a găsit deja un prieten de rezervă. Sau, mai precis, PĂRINȚII lui i-au găsit.

În ultimele săptămâni, Rowley a stat numai cu un tip Brian, un adolescent.

De fiecare dată când trec pe lângă casa lui Rowley, îl văd afară în curte, jucând fotbal sau frisbee cu un băiat care pare să fie la liceu, dacă nu chiar la facultate.

Ei bine, am făcut niște investigații și am aflat că Brian ăsta e doar un tip oarecare de la noi din cartier. Lucrează la „Cool Brian”, o firmă care oferă spre închiriere tipi pe post de frați mai mari sau ceva de genul.

De fapt, aș pune pariu pe o sumă frumoasă că nici măcar nu-l cheamă Brian.

NOIEMBRIE

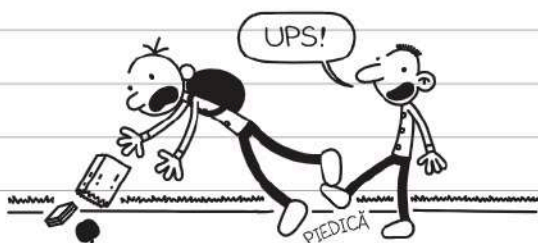
Sâmbătă

Cei mai mulți oameni abia așteaptă sărbătorile, dar perioada dintre Ziua Recunoștinței și Crăciun pe mine mă aduce cu nervii la pământ. Dacă în primele unsprezece luni ale anului faci vreo greșală, nu-i așa mare scofală. Dar dacă se-ntâmplă să calci strâmb în perioada sărbătorilor nu scapi nepedepsit.

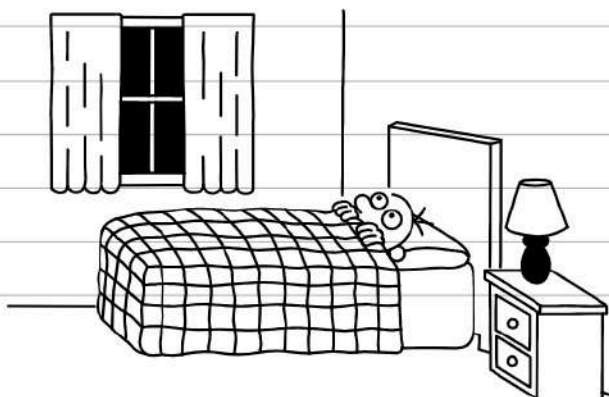

E mult prea stresant să te porți exemplar timp de o lună întreagă. Cel mai mult pot să fac față șase sau șapte zile la rând. Dacă s-ar muta Ziua Recunoștinței cu o săptămână înainte de Crăciun, pentru mine ar fi numai bine.

Cei mai norocoși sunt copiii ale căror familii nu sărbătoresc Crăciunul, pentru că lor nu le scoate nimeni ochii dacă fac ceva greșit în perioada asta a anului. De fapt, am câțiva prieteni din categoria asta care-și permit să se poarte cu-o doză de extra-ticăloșie acum, doar pentru că pot.

Ce mă stresează CEL mai tare este toată faza asta cu Moș Crăciun. Faptul că el te vede chiar și când dormi sau când ești treaz îmi face pielea de găină. Așa c-am început să port pantaloni de trening noaptea, doar ca să nu mă vadă Moșul în chiloți.

Oricum, nu prea cred eu că Moșul are timp să stea cu ochii pe tine 24 de ore din 24. Cred că mai aruncă și el un ochi la fiecare copil o dată sau de două ori pe an, pentru câteva secunde – dar, la ce noroc am, cred că pe mine mă prinde în cele mai jenante momente.

Dacă Moșul CHIAR ar vedea tot ce fac, aș da de belea, fără doar și poate. Așa că, atunci când îi scriu, nu spun niciodată ce-mi doresc de Crăciun și faze de-astea. Mă folosesc de scrisori pentru a mă pune în cea mai bună lumină posibilă.

Dragă Moșule,

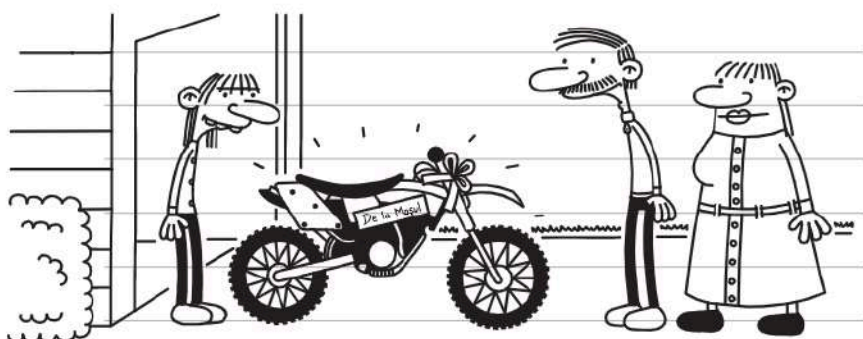
Nu eu am aruncat cu mărul
pădureț în pisica doamnei
Taylor, chiar dacă, de la
distanță, așa se vedea.

Cu sinceritate,
Greg Heffley

Apoi mai e și lista de „Cuminți sau obraznici” despre care vorbește toată lumea. Tot auzi despre ea, dar nu apuci niciodată s-o VEZI, așa că totul depinde numai de adulți, care decid dacă ai fost cumințe sau obraznic. Iar mie nu mi se pare deloc corect.

Uneori mă întreb dacă lista asta chiar e pe bune. Pe strada mea, locuiește puștiul ăsta, Jared Pyle, iar dacă există CINEVA care să merite un loc pe lista „Copiilor obraznici”, atunci el îl merită din plin. Dar anul trecut a primit o motoretă de Crăciun, așa că nu mă-ntrebați CE-a fost în capul Moșului.

Și nici măcar nu e Moșul singurul care mă îngrijorează. Anul trecut, când Mami făcea curat prin cutii, a dat de-o păpușă lucrată manual, cu care se juca ea în copilărie.

Mami mi-a zis că păpușă se numea „Ajutorul Moșului” și că misiunea ei era să stea cu ochii pe copii și să-i transmită Moșului, la Polul Nord, dacă se poartă frumos.

Ei bine, nu prea mă dau în vânt după povestea asta. În primul rând, cred că ai dreptul la intimitate în propria casă. Și, în al doilea rând, Ajutorul Moșului mă bagă-n sperieți.

Nu prea cred eu treaba asta, că păpușa îi toarnă informații Moșului, dar, pentru orice eventualitate, de fiecare dată când mă aflu în aceeași încăpăre cu Ajutorul Moșului, încerc să fiu un copil de nota zece.

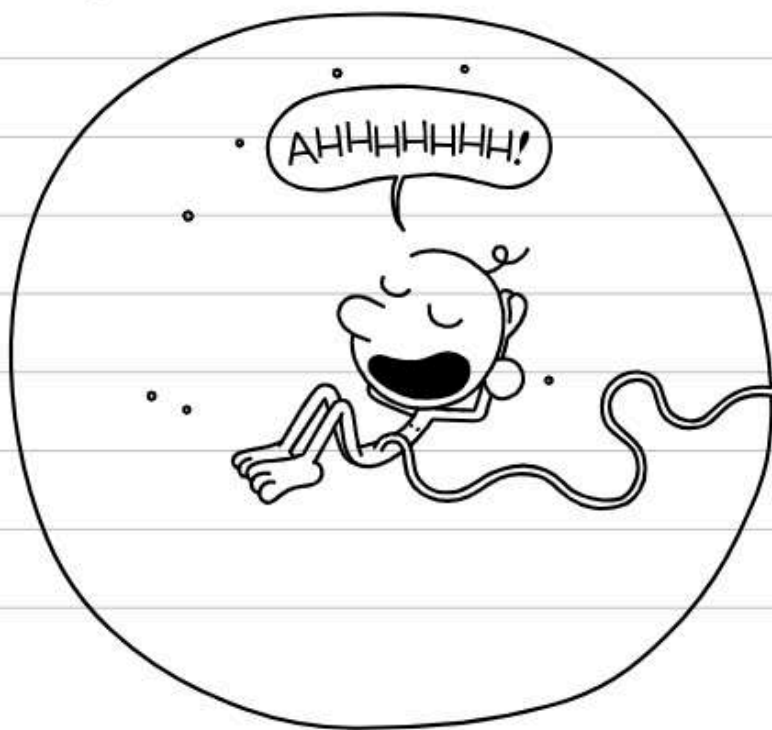
IANUARIE

Duminică

Ce bine-ar fi fost dac-aș fi început jurnalul ăsta mai demult, fiindcă cine va ajunge să-mi scrie biografia va avea multe nelămuriri despre viața mea de dinainte de gimnaziu.

Din fericire, îmi amintesc cam tot ce mi s-a întâmplat încă de când m-am născut. De fapt, îmi amintesc și chestii chiar de DINAINTE de a mă fi născut.

Pe vremea aia, eram doar eu, înotând prin întuneric, făcând salturi pe spate și dormind ori de câte ori simțeam nevoia.

Apoi, într-o zi, fix în mijlocul unui pui de somn
strașnic, am fost trezit de niște sunete ciudate,
care veneau dinafară.

Atunci, nu știam ce naiba se auzea, dar mai târziu
am aflat că Mami își punea niște căști pe burtă, ca
să mă stimuleze.

Probabil Mami credea că, dacă-mi pune muzică clasică
în fiecare zi înainte să mă nasc, voi deveni un soi de
geniu.

Căștile alea aveau și un microfon și, când nu puneam muzică, Mami îmi povestea cam tot ce se întâmpla atunci în viața ei.

Și când Tati venea de la serviciu, Mami îl puneam să-mi povestească punct cu punct și ziua LUI.

Dar lucrurile nu s-au oprit aici. În fiecare seară, Mami îmi citea câte o jumătate de oră înainte de culcare.

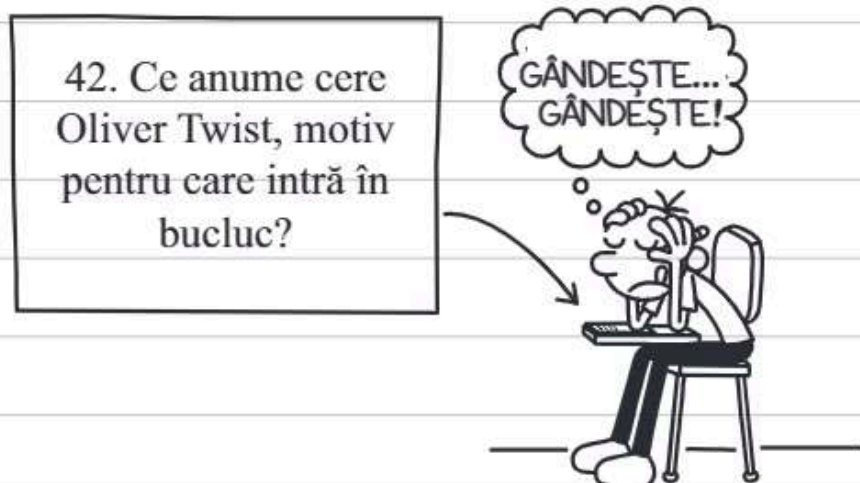

Problema era că programul meu de somn nu se sincroniza cu al mamei. Așa că atunci când ea dormea, eu eram, de fapt, treaz și superactiv.

De fapt, acum aș vrea să fi fost mai atent la ce-mi citea Mami.

Săptămâna trecută, am avut un test despre o carte pe care n-am citit-o deocamdată. Sunt sigur că era cea pe care mi-o citea Mami înainte să mă nasc, deși nu mi-am putut aminti detaliile.

Cred că-n perioada în care-mi citea Mami cartea asta eu eram ocupat cu altceva.

Faza e că Mami nici n-ar fi avut NEVOIE de microfon ca să se facă auzită.

Adică eu eram deja ÎNĂUNTRUL ei, deci auzeam fiecare cuvântul, fie că voiam sau nu.

MI-E TARE POFTĂ
DE MURĂTURI, DAR
N-AM CUM SĂ MĂNÂNC,
MĂ BALONEAZĂ!

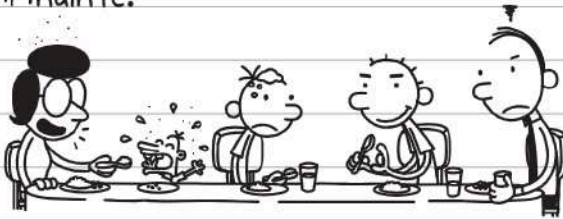
În plus, puteam să aud TOT ce se petrecea afară. Așa c-am fost nevoit să-i ascult pe Mami și Tati giugiulindu-se.

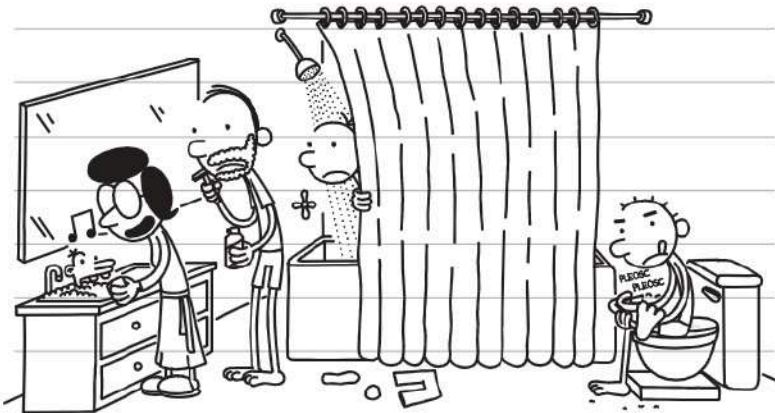
MARTIE

Luni

Mami are o vorbă, zice că prietenii vin și pleacă, însă familia va fi mereu acolo. Păi, dacă așa stau lucrurile, se poate că n-o să am deloc o viață ușoară de-acum înainte.

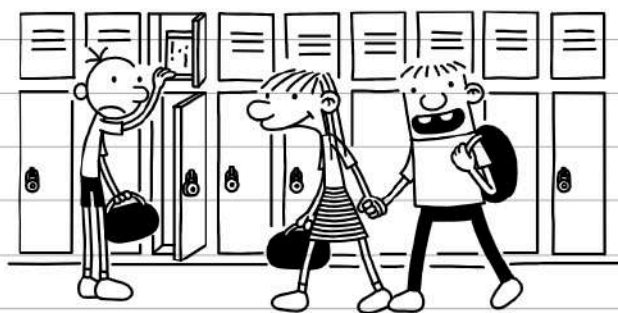
Adică, eu îmi iubesc familia și toate cele, dar nu sunt sigur că suntem făcuți să LOCUIM împreună. Poate o să ne fie bine mai încolo, când va sta fiecare la casa lui, întâlnindu-ne cu toții doar de sărbători, dar așa cum stau lucrurile momentan, viitorul nu pare roz.

Mă miră faptul că mami vorbește mereu despre „familie”, din moment ce ea nu se înțelege deloc bine cu surorile ei. Poate crede că, dacă ne tot repetă asta mie și fraților mei, lucrurile o să stea altfel pentru noi. Dar eu m-aș abține, dacă aș fi în locul ei.

Cred că mami încearcă doar să mă înveselească după faza cu Rowley. Rowley este cel mai bun prieten al meu de când ne-am mutat în cartier, dar în ultima vreme ceva s-a schimbat între noi.

Și totul a început de la o FATĂ.

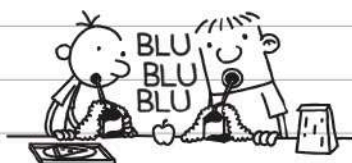
Credeți-mă, ultima persoană din lume de la care mă așteptam că va avea o prietenă este ROWLEY.

Mereu am crezut că EU o să am o relație și Rowley o să fie cel compătimit.

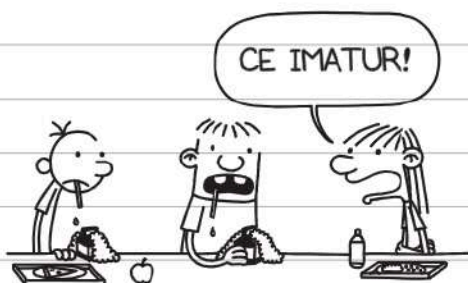

Cred că ar trebui să-i acord mai mult credit lui Rowley, pentru că a găsit în sfârșit o fată care să-l placă. Dar asta nu înseamnă că trebuie să fiu și FERICIT.

Pe vremuri, eu și Rowley ne distrăm și făceam ce ne tăia capul. Dacă aveam chef să bolborosim cu paiul în laptele cu cacao de la prânz, ei bine, nu ne gândeam de două ori!

Acum, că a apărut o fată în peisaj, lucrurile s-au schimbat TOTAL.

Oriunde e Rowley e și Abigail, prietena lui. Și dacă NU E pe-acolo, tot TE SIMȚI de parcă ar fi. Weekendul trecut l-am invitat pe Rowley pe la mine, să mai stăm și noi ca băieții, peste noapte. După două ore, pierdusem orice speranță de a ne mai distra.

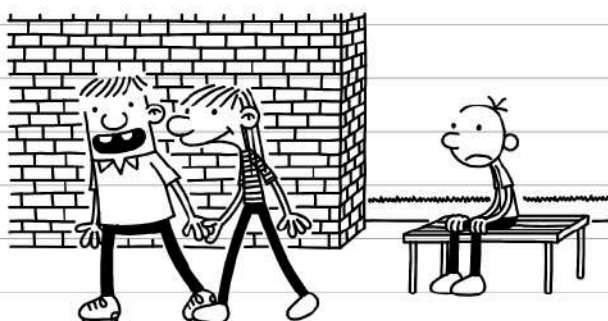
Și, când cei doi sunt împreună, e de-o mie de ori
MAI rău. De când au o relație, Rowley parcă nu
mai are OPINII proprii.

Speram să nu țină prea mult figura cu relația asta,
și lucrurile să revină la normal, dar se pare că nu
există nicio șansă de schimbare în viitorul apropiat.

Dacă mă întrebi pe mine, DEJA s-a mers prea departe. Am început să sesizez mici schimbări la Rowley, de pildă felul în care se piaptână și mai nou cum se îmbracă. VĂ GARANTEZ, Abigail e în spatele tuturor chestiilor ăstora.

Dar EU am fost singurul lui prieten în toți anii ăștia, deci dacă cineva avea dreptul să-l schimbe, EU eram acela.

Nu înțeleg cum azi poți fi cel mai bun prieten, iar mâine primești un mare șut în fund. Dar exact așa au stat lucrurile.

Pe timpul iernii, eu și Rowley am stocat câțiva bulgări de zăpadă în frigider, ca să ne batem cu ei când urma să se încălzească.

IUNIE

Vineri

Dacă există un lucru pe care să-l fi înțeles cu adevărat în copilărie, atunci e acela că omul nu are **ABSOLUT** niciun control asupra propriei vieți.

Încă de când s-a sfârșit școala, nu am mai avut nimic de făcut **OBLIGATORIU** și nici n-a mai trebuit să mă duc **NICĂIERI**. Atâta vreme cât aerul condiționat funcționa, și bateriile de la telecomanda nu urmau să se descarce, eram pregătit pentru o vacanță de vară ultra relaxantă.

Dar apoi, ca din senin, s-a întâmplat **ASTA**:

Nu e PRIMA dată când mami ne ia prin surprindere cu așa ceva. Anul trecut, în prima zi de vară, ne-a obligat să mergem în vizită la mătușa Loretta, la azil.

Nu prea era pe gustul meu acest început de vacanță. Odată, când am fost în vizită la mătușa Loretta, colega ei de cameră m-a luat în brațe și n-a mai vrut să-mi dea drumul până când îngrijitoarea i-a dat o brioșă cu cacao.

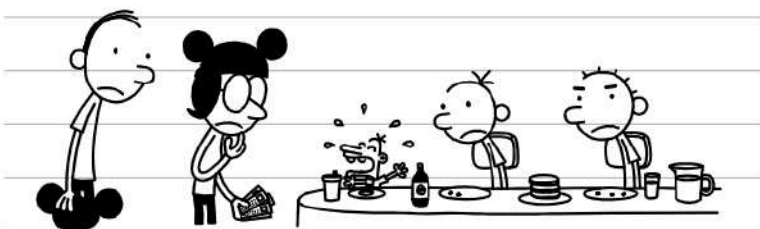

Dar mami nu vorbise serios despre vizita la azil. A doua zi, la micul dejun, ne-a spus unde urma să mergem DE FAPT.

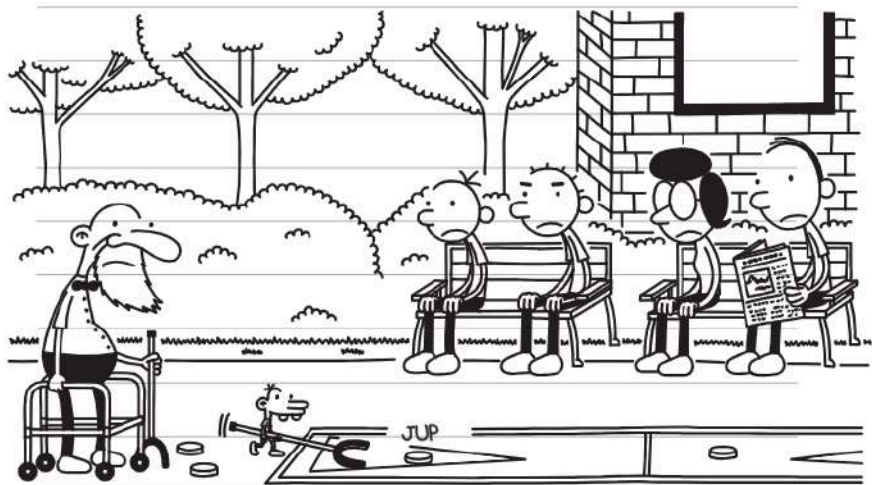

Și eu, și Rodrick ne-am bucurat, fiindcă ne
Îngrozea ideea de a petrece prima săptămână din
vacanță jucând rummy la azilul de bătrâni.

Dar atunci când frățiorul meu mai mic, Manny,
a auzit de schimbarea planului, a luat-o razna
instant. Mami vorbise atât de mult despre vizita
la mătușa Loretta, că pe Manny ajunsese să-l
ENTUZIASMEZE ideea.

Până la urmă s-a decis să AMÂNĂM excursia la Disneyland ca să îi facem mai întâi o vizită mătușii Loretta. Ai zice că mami ar fi trebuit să învețe atunci ceva despre excursiile-surpriză.

Știu EXACT de unde a apărut toată ideea asta cu excursiile, fiindcă am văzut azi noul număr al revistei „Familia de Gașcă” în cutia poștală.

Aș zice că 90% din tot ce facem împreună ca familie e inspirat din revista aia pe care o citește mami. Și când am văzut coperta ultimului număr, n-am mai avut nicio îndoială de unde apăruse ideea.

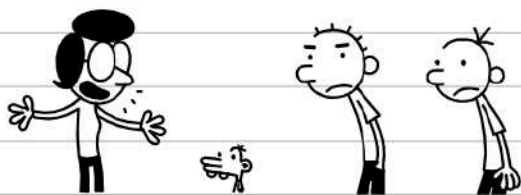
Am răsfoit revista asta de câteva ori în trecut,
și trebuie să recunosc că pozele mereu fac totul să
pară atât de distractiv.

Dar cred că e ceva în neregulă cu familia MEA, fiindcă mi se pare că noi niciodată nu ne ridicăm la standardele expuse în revistă.

În orice caz, cred că mami n-are de gând să se dea bătută. A zis că de data asta o să fie extraordinar și că vom petrece mult timp împreună în mașină, lucru care ne va apropia mai mult.

Am încercat să o conving să facem ceva NORMAL, să mergem într-o zi la ștrand de exemplu, dar mami nici nu voia să audă.

SEPTEMBRIE

Sâmbătă

Oamenii mari vorbesc tot timpul despre cum era „pe vremea lor” și cum toate cele erau mult mai bune atunci când EI erau copii.

Dar mi se pare că sunt pur și simplu invidioși, fiindcă generația MEA are o groază de tehnologie șmecheră și chestii la care ei nici măcar nu visau când erau mici.

Credeți-mă, sunt sigur că, atunci când o să am și eu copii, voi ajunge exact așa cum sunt părinții mei ACUM.

Mami spune mereu că era grozav în tinerețea EI, pentru că oamenii din oraș se cunoșteau unii pe alții și se simțeau cu toții ca într-o familie uriașă.

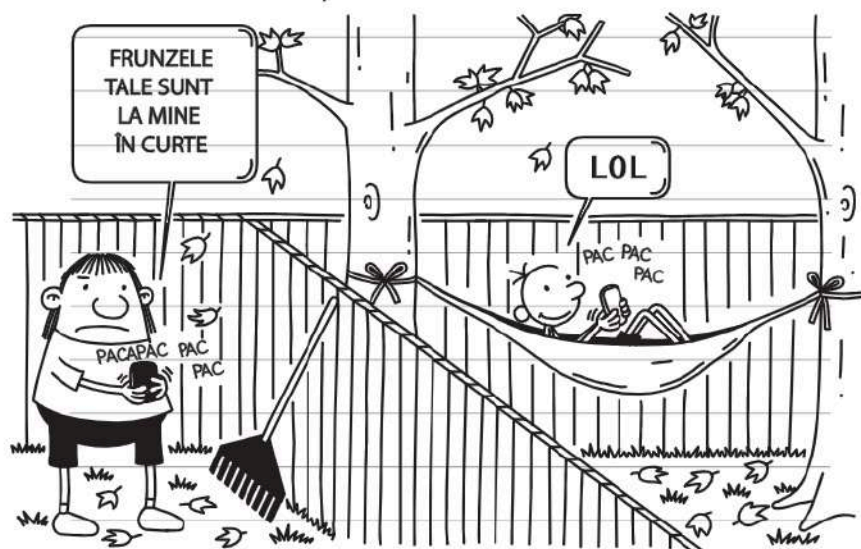
Asta nu mi se pare un lucru ATÂT de bun. Mie îmi place intimitatea și chiar n-am nevoie ca toată lumea să știe tot ce fac eu.

Mami zice că problema, în zilele noastre, este că toată lumea stă cu nasul într-un monitor și nimeni nu mai încearcă să-și cunoască semenii cu adevărat.

Chiar nu sunt de acord cu ea la capitolul ăsta.

Eu unul cred că puțină distanță e un lucru BUN.

În ultima vreme, mami a început să meargă prin tot orașul cu o petiție, încercând să-i convingă pe oameni să își oprească telefoanele și gadgeturile electronice pentru patruzeci și opt de ore.

NE SCOATEM DIN PRIZĂ ȘI NE RECONECTĂM!

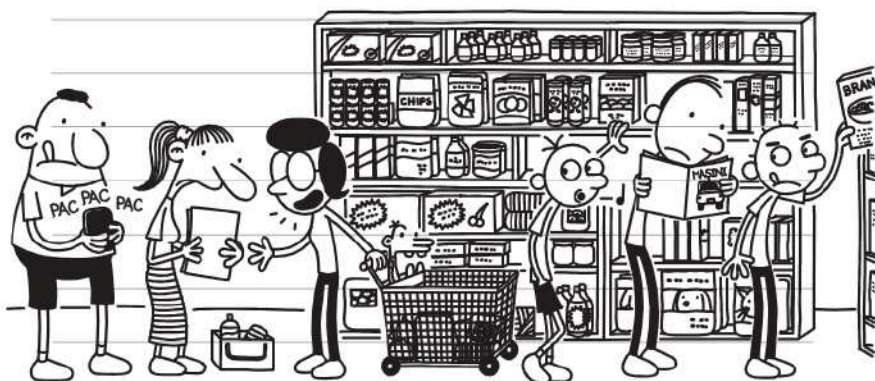

Aparatele electronice ne-au acaparat viețile! Haideți să lăsăm de o parte tehnologia pentru un weekend și să ne cunoaștem mai bine! Cine e cu noi?

1. _____	41. _____
2. _____	42. _____
3. _____	43. _____

Mami are nevoie să strângă o sută de semnături
înainte de a depune petiția la primărie, dar mai
nimic nu vrea să semneze.

Sper doar să renunțe cât mai curând la ideea asta,
pentru că e deja foarte obositor pentru noi,
ceilalți, să ne prefacem că nu o cunoaștem.

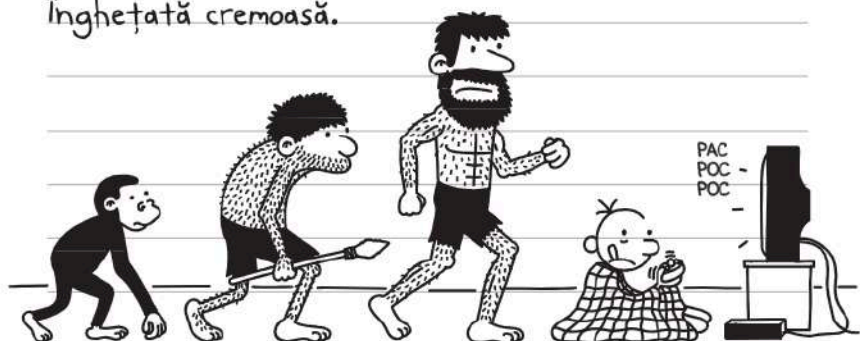
Oricum, eu chiar nu înțeleg de ce mami crede că
oamenii au nevoie să REGRESEZE. Din câte îmi
dau eu seama, pe timpuri oamenii nu se distrau cine
știe ce.

Dacă te gândești puțin, în fotografiile alb-negru
chiar nu prea vezi oameni care să ZÂMBEASCĂ.

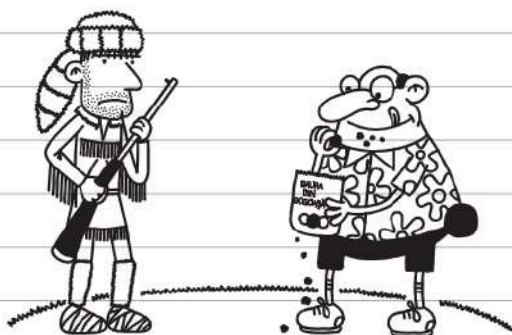

Pur și simplu, pe vremuri lumea era mult mai DURĂ
decât în zilele noastre.

Dar oamenii au EVOLUAT, iar acum, pentru a
supraviețui, avem nevoie de tot felul de chestii:
periute de dinți electrice, mall-uri gigantice și
înghețată cremoasă.

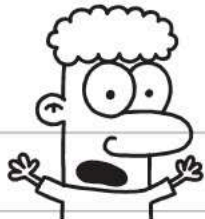

Pun pariu că strămoșii noștri ar fi destul de dezamăgiți de ce s-a ales de noi. Dar din clipa în care cineva a inventat aerul condiționat, n-a mai fost cale de întoarcere.

Am devenit atât de comizi, încât în curând nici nu va mai trebui să ieșim din casă dacă nu vrem.

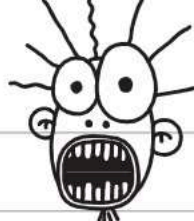

Desenează **PROPRIILE**

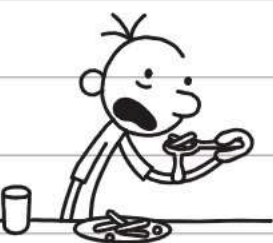
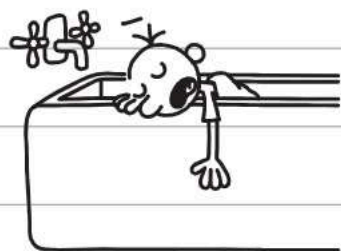
A large rectangular box with a black border and horizontal lines, intended for drawing.A large rectangular box with a black border and horizontal lines, intended for drawing.A large rectangular box with a black border and horizontal lines, intended for drawing.A large rectangular box with a black border and horizontal lines, intended for drawing.

tale benzi

[illegible][illegible]

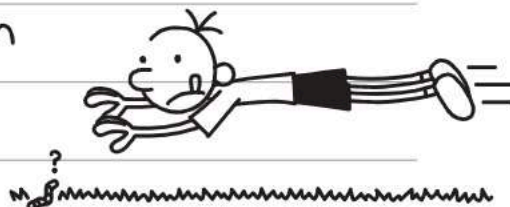
Ce-ai PREFERA

- ☐ Să dormi în cadă
- ☐ Să dormi în camera părinților

- ☐ Să mănânci același lucru în fiecare zi toată viața
- ☐ Să te uiți la același serial toată viața

- ☐ Să poți deveni invizibil, dar numai pentru 10 secunde
- ☐ Să poți zbura, dar numai la un metru deasupra pământului

- ☐ Să stai fără televizor timp de o lună
- ☐ Să stai fără internet timp de o lună

- ☐ Să petreci o noapte întreagă într-o casă bântuită
- ☐ Să petreci un minut într-o cameră plină de păianjeni

- ☐ Să joci rolul principal într-un film foarte prost
- ☐ Să ai un rol mic într-un film foarte bun

Să faci?

☐ Să porți același costum de Halloween în fiecare an

☐ Să porți aceeași pereche de șosete

HAP-HAP
* CRANT *
*

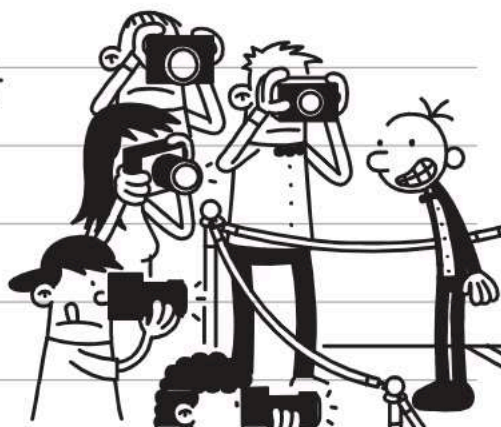
timp de o săptămână

☐ Să încerci să le vinzi vecinilor
batoane de ciocolată

☐ Să renunți la dulciuri timp de o lună

☐ Să fii atât de faimos, încât
să te cunoască toată lumea

☐ Să duci o viață liniștită
și să ai intimitate totală

☐ Să ai puterea de a prezice viitorul

☐ Să ai puterea de a vedea în trecut

☐ Să scapi de făcut baie sau duș

☐ Să scapi de făcut teme

☐ Să primești gratis toată
muzica din lume

☐ Să primești gratis toate
jocurile video din lume

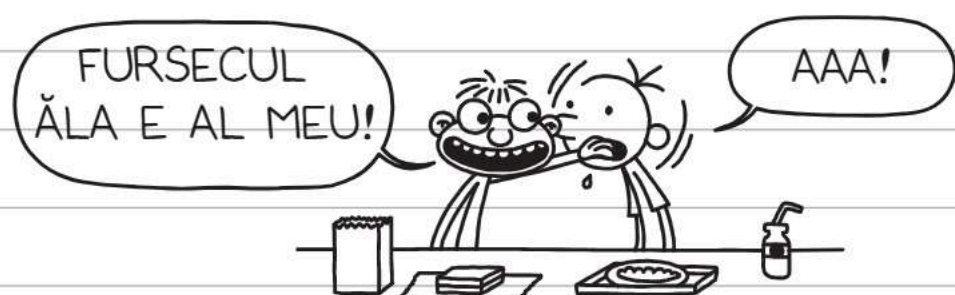

Sfaturi pentru bobocii

- Nu folosiți baia de la etajul al doilea, pentru că toaletele nu au uși.

- Aveți grijă lângă cine vă așezați în sala de mese.

- Nu vă scobiți în nas când vă pregătiți să faceți o poză pentru albumul de an.

de anul viitor

1.

2.

3.

4.